

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Beslutningsforslaget er en revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 111 fra folketingsåret 1996-97, se herom Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 5841 og 8289, tillæg A side 4421 og 4427 samt tillæg B side 1352.

En uansvarlig regering har ved sin slappe holdning til udlændingeproblemerne pådraget sig et væsentligt ansvar for, at debatten foregår på yderfløjenes præmisser.

Udlændingeproblemerne skal erkendes, diskuteres og løses. Udlændingeproblemerne løses ikke ved at blive gemt af vejen. For at hver enkelt borger kan få et forsvarligt beslutningsgrundlag må hvert parti tværtimod turde lægge sin politik frem, også i en valgkamp. Forslagsstillerne ønsker fortsat en seriøs debat, og debatten skal ikke forstumme, fordi der er valgkamp. Regeringen opfordres derfor til seriøst at tage udfordringen om en åben og ærlig debat op frem for at stikke hovedet i busken.

Med vedtagelsen af Traktaten om Den Europæiske Union skabtes nye muligheder for at udvikle samordnede europæiske løsninger og retningslinjer også på flygtninge- og indvandrerområdet. Men det er forslagsstillerens opfattelse, at det går alt for trægt med at opstille en fælles europæisk politik for flygtninge og indvandrere.

Med befolkningseksplosionen og den gabende afstand mellem rige og fattige lande og med de økonomiske og økologiske katastrofer kan man risikere, at antallet af personer, der begiver sig på vandring, mangedobles. Dertil kommer, at f. eks. etniske og religiøse stridigheder i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til forøgelse af flygtningestrømmen mod Europa. Allerede i dag er snevejs af millioner på flugt eller vandring.

Det store pres på Europa i de senere år har allerede medført enorme udgifter for enkeltlandene, herunder Danmark, der i dag anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge i et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring.

Groft sagt forgylder de vestlige lande de få, der har

haft held, mulighed og styrke til at komme til Europa, men lader flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken. For de samme midler, der i dag anvendes på spontanasylsøgere i Danmark og EU, ville man kunne hjælpe langt flere mennesker i den fattige del af verden.

I det omfang EU landene må modtage flygtninge, bør de pågældende visiteres gennem flygtningelejre i nærområdet. Beskyttelsen i et EU-land bør være midlertidig, og opholdet i et EU-land bør give mulighed for oplæring i demokrati samt dygtiggørelse, der kan anvendes i hjemlandet, når forholdene tillader, at flygtningen vender tilbage dertil.

En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en repatrieringspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig og dels i forbindelse med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands infrastruktur m.v.

Regeringen bør arbejde for en fælles europæisk politik, der skal bygge på den overordnede målsætning, at landene enes om at prioritere indsatsen til mere hjælp på stedet og i dets nærområder, ligesom flygtninge, der får opholdstilladelse i et EU-land, som udgangspunkt kun skal have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Misbruget af asylinstittuttet er et stigende problem. Kun gennem en fælles EU-asylprocedure kan man undgå, at asylinstittuttet misbruges til indvandring af personer, der ikke har krav på beskyttelse. Der bør derfor arbejdes hen mod en harmonisering på asylrettens område, ikke blot hvad angår reglerne for sagsbehandling. Der bør tillige arbejdes hen mod en fælles definition af flygtningebegrebet og fælles betingelser for at opnå asyl og humanitær opholdstilladelse.

For at undgå at misbrugere af asylinstittuttet rejser fra det ene land til det andet, bør der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister, ligesom bestående informationssystemer til gensidig information mellem landenes myndigheder løbende må forbedres.

Et stadig snævrere politisamarbejde om uidentificerede asylsøgere og illegal indvandring og menneskesmugling er nødvendig. Fælles aftaler om fri grænsepassage må nødvendigvis følges op af flere